

νων συγγραμμάτων, μετέφρασεν ἐκ τῆς ιταλικῆς γλώσσης τὴν ὑπὸ Φραγ. Σοαβίου συγγραφεῖσαν ίστορίαν τοῦ Ἐβραϊκοῦ λαοῦ, ἥτις ἐξεδόθη ἐν Ὀδησσῷ τῷ 1830. Ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιτομὴν τῆς ῥητορικῆς τοῦ Ἐρμογένους μετὰ σχολίων, ώς ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς προλεγομένοις τῆς ῥητορικῆς του μαρτυρεῖ. Οἱ Βαρδαλάχοι εἶχεν ἑτοίμην καὶ ἔκδοσιν τῶν ἀπάντων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μετὰ σχολίων καὶ σημειώσεων. (Βλ. Λόγιον Ἐρμῆν τοῦ ἔτους 1814 σελ. 55). Νικόλαος ὁ Λογάδης ἐποίησεν εἰς τὸν Βαρδαλάχον καὶ Κομητᾶν τὸ ἔξτις.

Βαρδαλάχος μὲν ἐν Αίγαιῳ περὶ Κύθνον, ὑπῆλθεν ἀλμυρὸν ὕδωρ, αἵ, μυρόμενος Κυκλάσι.

Κομητᾶς δ' ἄμ' ἐν Δακήῃ ὑπὸ γαίαν ὑπῆλθε,
μυρόμενος δὴ ὅλοις ἐλλαδικοῖς δαπέδοις.

Ἄμφω γηραιοί, γεραροί τε, ἐπωφελέες τε,
ἀλλὰ σὺ Κομητᾶ, φέρτερε Βαρδαλάχου,
Ἐλλαδικῆς σοφίης πνείων, πολλόν, μάκαρ, ἐσσι
παισὶ τιθηνότερος, δοὺς ἴδιων χαρίτων.

Ταῦτ', ἀπαθεῖ λεύσσων ὀφθαλμῷ, ἐταῖρος ὑπάρχων
ἀμφοτέροις, ποιεῖ μνημόσυνον Λογάδης.

1830. Μηνὶ Αύγουστῳ.

Οἱ Κομητᾶς ἐδίδασκε τῷ 1818 ἐν Βουκουρεστίῳ μετὰ τοῦ Βενιαμίν καὶ Ἰατροπούλου.

σελ. 693. Οἱ Ἀνθιμοὶ Γαζῆς ὑπῆρξεν ἐφημέριος ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἐν Βιέννη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1797—1803. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1806—1816. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1803—1806 ὑπῆρχεν ἐφημέριος ὁ Νεόφυτος Δούκας, ώς ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ναοῦ τούτου σημειοῦται. Ἐν ἔτει 1796 ἦτον ὁ Γαζῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ώς ὁ φίλος αὐτοῦ Alter λέγει. Anthimus Gazi, Archimandrit, sah 1796 zu Konstantinopel bei Ioasaph Hieromonachos, aus dem Kloster zu Patmos, der jetzt Metropolit zu Anchialos ist, ein griechisches Mskpt. des Epiph-